

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **I.B.**, zastoupen JUDr. Viktorem Bradáčem, advokátem se sídlem Jindřišská 17, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8.4.2013, č.j.: MHMP 243551/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2013, č.j.: MHMP 243551/2013 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební (dále též „správní orgán 1. stupně“) ze dne 24. 1. 2013, č.j. P4/007890/13OST/DHAV (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle ust. § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuta jeho žádost na obnovu řízení sp. zn. 2944/2007 ukončeného pravomocným rozhodnutím, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá i zrušení rozhodnutí prvostupňového.

V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 18. 2. 2010 podal u správního orgánu 1. stupně žádost o obnovu řízení, jehož výsledkem bylo vydání stavebního povolení rozhodnutím ze dne 11.12.2007, č.j.: P4/73894/07OST/VAS/2944 (dále též „stavební povolení“). Správní orgán 1. stupně žádost o obnovu řízení rozhodnutím ze dne 3. 5. 2010 zamítl. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 10. 2010 zamítl jako opožděné. Na základě podané žaloby bylo Městským soudem v Praze rozsudkem ze dne 20. 3. 2012, č.j.: 10 A 273/2010-39 rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Žalovaný následně rozhodnutí správního orgánu 1. stupně rozhodnutím ze dne 9. 8. 2012 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Správní orgán 1. stupně vydal dne 24. 1. 2013 prvostupňové rozhodnutí, kterým žádost o obnovu řízení zamítl. Žalobce se proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně odvolal a žalovaný odvolání dne 8. 4. 2013 napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Žalobce uvedl, že je vlastníkem nemovitosti na adrese P., P. 4. Dne 11. 12. 2007 správní orgán 1. stupně vydal stavební povolení pro výstavbu bytového domu Antal, který měl být vystaven v bezprostřední blízkosti nemovitosti žalobce. O průběh stavebního řízení se žalobce zajímal, přičemž byl správním orgánem 1. stupně ujišťován, že stavba nebude mít na jeho nemovitost negativní dopad. Dne 16. 12. 2009 vydal správní orgán 1. stupně kolaudační souhlas. Ještě v roce 2009 nechal uživatel žalobcovy nemovitosti PRINCO International spol. s r.o. provést pravidelnou revizi topných zařízení a plynových kotlů, které jsou instalovány v předmětné nemovitosti. Při revizní kontrole bylo zjištěno, že funkce plynových kotlů je výrazně omezena a není zajištěn dostatečný a bezpečný odvod jejich spalín, následkem toho revizní technik nevydal potvrzení o provozní způsobilosti spalinových cest. Uživatel následně nechal vyhotovit znalecký posudek, ze kterého vyplynulo, že provedením stavby bytového domu Antal byla omezena funkčnost plynových kotlů společnosti PRINCO International spol. s r.o. neboť stavbou došlo k zastínění komínového tělesa odvádějícího spaliny ze dvou plynových kotlů, a při nepříznivých povětrnostních podmínkách dochází k tlakové ztrátě v ústí komína. Žalobce je názoru, že stavební povolení nemělo být vydáno. Má za to, že ze znaleckého posudku vyšly najevo nové skutečnosti, které existovaly v době stavebního řízení. Uvedl, že zrušením stavebního povolení chce docílit možnosti domáhat se náhrady škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů. Funkčnost plynových kotlů a komínového tělesa totiž obnovil na své vlastní náklady, ačkoli závalu nijak nezpůsobil.

Žalobce k napadanému rozhodnutí vznesl tyto námitky:

Žalovaný nezrušil prvostupňové rozhodnutí, přestože nebylo v souladu předchozím právním názorem žalovaného vysloveným v rozhodnutí ze dne 9. 8. 2012. Podle něj kolaudační souhlas neměl být bytovému domu Antal vydán, neboť provedením stavby nebyly dodrženy obecné požadavky na výstavbu podle čl. 22 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu hl. m. Prahy, ve znění účinném do 1. 10. 2014 (dále též „vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy“). Správní orgán 1. stupně se však závazným právním názorem žalovaného neřídil a žalovaný sám tento svůj názor v napadaném rozhodnutí opomenul a nevysvětlil, proč se od něj odchýlil.

Žalovaný se nezabýval námitkami žalobce uvedenými v odvolání a bez dalšího odůvodnění se ztotožnil se závěry prvostupňového rozhodnutí, když uvedl, že vzhledem k odstranění problému obtěžování spaliny není potřebné se k odvolacím důvodům podrobně vyjadřovat. Takové odůvodnění je dle žalobce naprosto nedostatečné a de facto odpírá žalobci přístup k řádnému oprávněnému prostředku. Jestliže řízení nemá být obnoveno proto, že závada je již odstraněna, přehlédl žalovaný, že ji odstranil žalobce na vlastní náklady ve výši téměř 500.000 Kč. Vzhledem k tomu, že závada byla způsobena chybným postupem správního orgánu 1. stupně při vydání stavebního povolení, je nepřípustné, aby náklady na její odstranění nesl žalobce.

Další námitky žalobce směřoval proti závěrům prvostupňového rozhodnutí, s nimiž se žalovaný ztotožnil.

Správní orgán 1. stupně zamítl žádost o obnovu řízení s odůvodněním, že znalecký posudek je zmatečný, když zadavatel posudku nebyl účastníkem správního řízení, a z posudku není jasné, které nemovitosti se týká. Takové odůvodnění je podle žalobce formalistické, účelové a nezákonné. Znalecký posudek nechal vyhotovit uživatel budovy, je logické, že právě on byl zadavatelem znaleckého posudku. Označení nemovitosti jako výškové budovy není nijak zavádějící, neboť jiná výšková budova se v okolí nenachází.

Argument správního orgánu 1. stupně, že nelze zohlednit námitku žalobce o hromadění spalin a ohrožení bezpečnosti takto hromaděnými spaliny ve smyslu ust. § 24 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále též „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), neboť nebylo doloženo žádné měření zplodin, je podle žalobce nepřipadný. Povinnost zjistit, zda výstavbou bytového domu Antal dojde nebo nedojde k porušení uvedené vyhlášky, tedy zda topná zařízení bytového domu Antal a okolních staveb budou v souladu s právními předpisy, má totiž správní orgán 1. stupně a nikoli žalobce.

Podle znaleckého posudku je stavba bytového domu Antal v rozporu s ustanovením čl. 35 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, s čímž se ztotožnil i žalovaný. Není však pravda, že rozpor byl patrný již z projektové dokumentace a žalobce na něj mohl upozornit již v rámci stavebního řízení. Ostatně v takovém případě by ho musel zjistit i správní orgán 1. stupně, to se však nestalo. Povinnost zkoumat, zda bude stavba provedena v souladu s právními předpisy, nese z úřední povinnosti správní orgán 1. stupně, je na něm, aby tak učinil při vydávání územního rozhodnutí, stavebního povolení a kolaudačního souhlasu. Nelze zatěžovat vlastníky sousedních nemovitostí detailní znalostí stavebního práva v takovém rozsahu, aby z pohledu na projektovou dokumentaci zjistili, že stavební povolení nemá být pro nesplnění zákonných požadavků vydáno; nelze očekávat, že budou průběh stavebního řízení prověřovat se znalcem z oboru stavebnictví a s právníkem, aby předešli budoucím negativním vlivům na svou nemovitost. Tím by suplovali činnost správního orgánu 1. stupně. Žalobce se o stavbu zajímal, byl však ujistěn, že nebude mít žádný negativní dopad na sousední nemovitost v jeho vlastnictví a jako laik projevil důvěru ve sdělení správního orgánu. O důvodech pro obnovu řízení se žalobce dozvěděl až ze znaleckého posudku, prokazatelně o nich dříve nevěděl a nebyl povinen vědět v době stavebního řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní skutkový a právní stav, připustil, že stavební povolení trpělo vadami, to však podle něj nelze považovat za neznámé skutečnosti, které odůvodňují povolení obnovy řízení. Vzhledem k tomu navrhl žalobu zamítnout.

V replice žalobce zopakoval některé své námitky a doplnil, že žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 9. 8. 2012 sám označil skutečnosti vyplývající ze znaleckého posudku za nové skutečnosti. Pokud se od svého názoru v napadeném rozhodnutí odklonil, nijak to neodůvodnil.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 11. 12. 2007 vydal správní orgán 1. stupně stavební povolení k stavbě bytového domu Antal při ulici A. S., P. 4. Uvedl v něm, projektová dokumentace stavby splňuje obecně technické požadavky na výstavbu dle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, je v souladu s jednotlivými články vyhlášky. K čl. 22 vyhlášky uvedl, že stavba je s ním v souladu, dle projektové dokumentace je navržena tak, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky budoucích uživatelů, uživatelů okolních staveb, ani nebude ohrožovat životní prostředí. Žalobci jakožto vlastníku sousední nemovitosti č. 1299 správní orgán 1. stupně přiznal postavení účastníka řízení. Stavební povolení nabylo právní moci dne 17. 1. 2008. V řízení žalobce nevznel námitky proti projektové dokumentaci ani nepodal odvolání proti stavebnímu povolení.

Dne 19. 2. 2010 podal žalobce u správního orgánu 1. stupně žádost o obnovu řízení, které bylo skončeno vydáním stavebního povolení ze dne 11. 12. 2007. Žalobce žádost doplnil znaleckým posudkem ze dne 18. 11. 2009, zpracovaným znalcem Ing. F. J., v němž je uvedeno, že přistavěním výškového bytového domu k nebytovému přízemnímu objektu došlo k zastínění stávajícího komínového tělesa, kterým jsou odváděny spaliny dvou plynových kotlů, čímž dochází při nepříznivých povětrnostních podmínkách k tlakové ztrátě v komínu, a že tato skutečnost byla zanedbána v projektové dokumentaci, při realizaci stavby i v kolaudačním řízení.

Rozhodnutím ze dne 3. 5. 2010, č.j. P4/051274/10/OST/KKAY, zamítl správní orgán 1. stupně žádost žalobce o obnovu řízení pro nedodržení subjektivní tříměsíční lhůty k jejímu podání.

Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně odvolání. Žalovaný jej rozhodnutím ze dne 6. 10. 2010, č.j.: S-MHMP 536467/2010/OST/Ba/Ol zamítl jako opožděné, k věci samé uvedl, že neshledal podmínky pro obnovení řízení z moci úřední podle úst. § 100 odst. 3 správního řádu, shledal však podmínky pro zahájení přezkumného řízení, neboť rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo vydáno v rozporu s úst. § 3

správního řádu, když se správní orgán 1. stupně nevyjádřil k tomu, zda skutečnosti zjištěné znalcem považuje za dříve neznámé.

Žalobce uvedené rozhodnutí napadl žalobou, o které rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 3. 2012, č.j. 10 A 273/2010-39 tak, že odvolání žalobce posoudil jako včasné a rozhodnutí žalovaného ze dne 6.10.2010, č.j. S-MHMP 536467/2010/OST/Ba/OL zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný věc znovu projednal a dne 9. 8. 2012 vydal rozhodnutí č.j. S-MHMP 1018225/2012/OST/Lo, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 3.5.2010 a věc mu vrátil k novému projednání, neboť správní orgán 1. stupně se nezabýval otázkou, zda pro případ nedodržení subjektivní lhůty žalobcem není na místě obnovit řízení z moci úřední, ani se nevypořádal se skutečností, že provozní revize komínu a vypracování znaleckého posudku byly zadány odlišnou osobou od žalobce, ani neuvedl, zda zjištění znalce považuje za dříve neznámou skutečnost. Podstatou zjištění znalce přitom je, že stavba bytového domu Antal byla navržena a následně povolena do užívání, aniž byl náležitě posouzen její vliv na okolní stavby, konkrétně její vliv na komínová tělesa existujících staveb ve vzdálenosti menší než 15 m. Dne 16. 12. 2009 správní orgán 1. stupně vydal kolaudační souhlas, který však dle názoru žalovaného neměl být vydán, protože provedením stavby nebyly dodrženy podmínky dané čl. 22 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy.

Správní orgán 1. stupně věc znovu projednal a prvostupňovým rozhodnutím ze dne 24. 1. 2013 žádost o obnovu řízení znovu zamítl, neboť námitka, že komínové těleso nemovitosti patřící žalobci přestalo kvůli stavbě bytového domu Antal splňovat obecné technické požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze, vychází z právních předpisů, nelze ji tedy posoudit jako nově zjištěnou skutečnost ze znaleckého posudku. Nesoulad s právními předpisy byl znám již z projektové dokumentace, žalobce tedy měl vznést v průběhu stavebního řízení připomínku nebo mohl podat odvolání proti stavebnímu povolení, kde mohl namítnout absenci posouzení navrhované stavby na okolní zástavbu. K obsahu znaleckého posudku správní orgán 1. stupně uvedl, že nebyl objednáán žalobcem ani jiným účastníkem stavebního řízení a týká se věcí (plynových kotlů), které nejsou ve vlastnictví žalobce ani jiného účastníka stavebního řízení, navíc není jasné, z jakých podkladů znalec vycházel, když znalec ani objednatel nebyli účastníky stavebního řízení a nemuseli tedy mít k dispozici potřebné podklady. K závěru znalce, že hrozí překročení emisních limitů spaliny vypouštěnými z plynových kotlů, uvedl, že se nezakládá na objektivně zjištěných skutečnostech, neboť nebylo provedeno žádné měření.

Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 8. 4. 2013 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil, ztotožnil se přitom s jeho závěry. Dále uvedl, že dne 12. 2. 2013 bylo při kontrolní prohlídce zjištěno, že problém obtěžování spaliny byl odstraněn vybudováním nové kotelny v jiné části žalobcovy nemovitosti, spalinyvé cesty z hlediska bezpečného a spolehlivého provozu již vyhovují právním předpisům. Vzhledem k tomu se žalovaný nevyjadřoval podrobně k jednotlivým odvolacím bodům.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), ve znění pozdějších předpisů), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož účastníci s tímto postupem souhlasili. Ze spisového materiálu předloženého žalovaným soud získal dostatečná skutková zjištění pro rozhodnutí věci a proto neprovedl žalobcem navržený důkaz, kterým měla být jeho účastnická výpověď k okolnostem průběhu původního stavebního řízení.

Podle ust. § 111 odst. 1, 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad přezkoumá žádost o stavební povolení a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

Podle ust. § 114 odst. 1, věta první, a odst. 3, věta první stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti.

Podle ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad ve stavebním povolení stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Podle čl. 22 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy musí být stavba navržena a provedena takovým způsobem, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad

limity obsažené ve zvláštních předpisech, zejména následkem: a) uvolňování látek nebezpečných pro zdraví a životy osob a zvířat a pro vegetaci, b) přítomnosti nebezpečných částic v ovzduší, c) uvolňování emisí nebezpečných záření, zejména ionizujících; d) nepříznivých účinků elektromagnetického záření, e) znečištění vzduchu, půdy a vody; f) nedostatečného zneškodňování odpadních vod a kouře, g) nevhodného nakládání s odpady, h) výskytu vlhkosti ve stavebních konstrukcích nebo na povrchu stavebních konstrukcí uvnitř staveb, i) nedostatečných tepelně izolačních a zvukoizolačních vlastností, j) nevhodných světelně technických vlastností.

Podle čl. 35 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy musí být komíny a kouřovody navrženy a provedeny tak, aby za všech provozních podmínek připojených spotřebičů paliv byl zajištěn bezpečný odvod a rozptyl spalin do volného ovzduší, aby nenastalo jejich hromadění a ohrožení bezpečnosti. Kouřová cesta tvořená kouřovodem a komínem nesmí snižovat účinnost spotřebičů paliv.

Podobně podle ust. § 24 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb. musí být komíny a kouřovody navrženy a provedeny tak, aby za všech provozních podmínek připojených spotřebičů paliv byl zajištěn bezpečný odvod a rozptyl spalin do volného ovzduší, aby nenastalo jejich hromadění, nebyly překročeny emisní limity stanovené jiným právním předpisem vztaheným k předmětnému zdroji znečištění i k okolní zástavbě a nedošlo k ohrožení bezpečnosti a zdraví osob nebo zvířat. Bezpečnost spalinové cesty instalovaného spotřebiče musí být potvrzena revizní zprávou obsahující údaje o výsledku její kontroly vymezené normovými hodnotami.

Podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle ust. § 74 a dosud nenabýlo právní moci. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do třiceti dnů podateli.

Obnova řízení je mimořádný opravný prostředek, který směřuje proti pravomocnému rozhodnutí. Jejím účelem je odstranit nedostatky ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009–74, publikovaný pod č. 2144/2010 Sb. NSS).

Také přezkumné řízení je mimořádný opravný prostředek, který směřuje proti pravomocnému rozhodnutí. Kritériem přezkoumávání je pouze zákonnost

přezkoumávaného správního rozhodnutí, nikoliv též věcná správnost nebo jiná hlediska (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2010 č.j. 6 As 36/2009-162).

Soud konstatuje, že žalobcovy argumenty pro obnovení řízení nesměřují k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu způsobených tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro posouzení věci. Podstatou žalobcových argumentů je, že správní orgán 1. stupně nedostatečně posoudil soulad projektové dokumentace s právními předpisy, a učinil pouze obecný (a nesprávný) závěr, že soulad zde je. Argumenty žalobce tedy směřují proti nesouladu stavebního povolení s právními předpisy, čili proti nezákonnosti rozhodnutí o vydání stavebního povolení. Nesprávné právní posouzení v původním řízení však nemůže být považováno za důvod pro vyhovění žádosti o povolení obnovy řízení. Výhrady proti stavebnímu povolení bylo nutno uplatnit v rámci původního řízení, případně v přezkumném řízení podle ust. § 94 správního řádu.

K žalobní námitce, že žalovaný v rozhodnutí nevysvětlil, proč se odchýlil od vlastního právního názoru vysloveného v rozhodnutí ze dne 9. 8. 2012, že kolaudační souhlas neměl být vydán pro nesoulad s čl. 22 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, soud uvádí, že žalovaný se od dříve vysloveného právního názoru neodchýlil, pouze jej nezopakoval. Tím, že se v napadaném rozhodnutí znovu nevyjadřoval k nesouladu kolaudačního souhlasu s vyhláškou, žalovaný nijak nepochybil. Předmětem řízení byl přezkum rozhodnutí správního orgánu 1. stupně o žádosti o obnovu řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nikoli hodnocení souladu kolaudačního souhlasu s právními předpisy. Žalovaný by se tak vyjadřoval zcela nad rámec předmětu řízení.

K žalobní námitce, že žalovaný nezrušil prvostupňové rozhodnutí, přestože nebylo v souladu s předchozím právním názorem žalovaného vysloveným v rozhodnutí ze dne 9. 8. 2012, že kolaudační souhlas neměl být vydán pro nesoulad s čl. 22 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, soud opakuje, že nesoulad správního rozhodnutí s právními předpisy není důvodem pro obnovu správního řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí rozhodoval pouze o žádosti o obnovu řízení. Stěžejní v takovém případě bylo posoudit, zda vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, zda je žalobce mohl v původním řízení uplatnit, a zda tyto skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, nikoli posoudit soulad správního rozhodnutí s právními předpisy. Pokud by žalovaný k žádosti o obnovu řízení zrušil prvostupňové rozhodnutí pro nesoulad kolaudačního rozhodnutí s právními předpisy, postupoval by v rozporu s ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

K žalobní námitce, že žalovaný vzhledem k odstranění problému obtěžování spaliny neshledal důvod pro obnovu řízení, soud uvádí, že žalovaný odstranění závady nepokládal za překážku obnovy řízení, jak mylně tvrdí žalobce. Napadené rozhodnutí takový závěr neobsahuje, je postaveno na výše popsáných závěrech o nemožnosti hodnotit soulad stavebního povolení (případně kolaudačního souhlasu) s právními předpisy v řízení o povolení obnovy.

K žalobní námitce, že žalovaný vzhledem k odstranění závady neměl za potřebné podrobně se vyjadřovat k odvolacím důvodům, čímž žalobci de facto odepřel přístup k řádnému oprávněnému prostředku, soud nejprve soud konstatuje, že odvolací správní orgány při přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, vychází ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí o oprávněném prostředku. K této otázce se vyjadřoval Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č.j. 1 As 24/2011–79, kde uvedl, že „...narozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí...”. Zásadu, že správní orgány vychází ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí, lze dovodit i přímo z povahy správního řízení, neboť směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí. Zásada platí i pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu, což lze dovodit právě z ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., dle něž správní soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu (zpravidla odvolacího orgánu) dle skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu. Pak i samo rozhodnutí (odvolací) musí vycházet ze stavu v době svého vydání. Dále soud konstatuje, že v projednávané věci došlo v mezidobí od vydání prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí ke změně skutkového stavu, přičemž touto změnou byl odstraněn nesoulad s čl. 22 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy. Žalovaný tedy nijak nepochybil, když na změnu skutkového stavu odkázal. Především však soud znovu poukazuje na to, že základem argumentace žalobce je nesoulad původního rozhodnutí s právními předpisy, přičemž posouzení nesouladu s právními předpisy není předmětem řízení o povolení obnovy řízení ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Vzhledem k tomu odůvodnění napadeného rozhodnutí, byť se podrobně nezaobírá argumenty žalobce ohledně nesouladu stavebního povolení (případně kolaudačního souhlasu) s vyhláškou č. 26/1999 Sb., netrpí vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. a které by měly vést k jeho zrušení.

K žalobním námitkám, že správní orgán 1. stupně označil znalecký posudek za zmatečný a že kvůli absenci měření nezohlednil námitku žalobce o hromadění spalin a ohrožení bezpečnosti takto hromaděnými spalinami, soud uvádí, že z prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že otázku zmatečnosti znaleckého posudku a absence měření emisí ve spalinách pokládal správní orgán 1. stupně za zcela okrajovou za situace, kdy klíčovým argumentem žalobce k obnově řízení byl již několikrát zmíněný nesoulad s právními předpisy. Názor správního orgánu 1. stupně o zmatečnosti a neúplnosti znaleckého posudku se nijak nepromítl do jeho závěru o tom, že zde nejsou podmínky pro vyhovění žádosti o povolení obnovy řízení. Není proto důvod k zrušení napadeného rozhodnutí, pokud v něm žalovaný s názorem správního orgánu 1. stupně výslovně nepolemizoval.

K žalobní námitce, že není správný názor správního orgánu 1. stupně, podle něž mohl žalobce zjistit rozpor s právními předpisy již z projektové dokumentace, a mohl na něj upozornit v rámci stavebního řízení, soud uvádí, že rovněž tato námitka se týká nezákonnosti rozhodnutí o stavebním povolení pro rozpor s právními předpisy, není tedy důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, potažmo pro obnovu stavebního řízení. K námitce soud nad rámec konstatuje, že s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu vnímá jako objektivně obtížné odhadnout v průběhu stavebního řízení možný nesoulad všech aspektů plánované stavby s technickými normami a jinými právními

předpisy, a dává za pravdu žalobci, že povinnost posuzovat soulad s právními předpisy je primárně na správních orgánech (s vědomím, že i ve správním právu platí klasická právní zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“ - práva náleží bdělým). Přísnost stavebního řízení je však zmírněna institutem přezkumného řízení kolaudačního souhlasu, který lze uplatnit po dokončení stavby. I kdyby tedy žalobce mohl využít institutů námitky proti projektové dokumentaci a odvolání proti stavebnímu povolení jen teoreticky, neboť nebylo v jeho reálných možnostech zjistit nesoulad s právními předpisy před dokončením stavby, stále mohl využít institutu podnětu k přezkumnému řízení kolaudačního souhlasu, které bylo možné zahájit do jednoho roku ode dne, kdy kolaudační souhlas nabyl právních účinků (ust. § 122 odst. 3 stavebního zákona). Kolaudační souhlas byl v posuzovaném případě vydán dne 16. 12. 2009, znalecký posudek, z něž žalobce čerpal informace, byl vyhotoven dne 18. 11. 2009. Žalobce tak o nesouladu s právními předpisy věděl dokonce ještě před vydáním kolaudačního souhlasu.

Soud tedy shrnuje, že přezkum právních otázek v oblasti veřejné správy není předmětem obnovy řízení, k přezkumu právních otázek existují jiné instituty. Typicky k tomuto účelu slouží přezkumné řízení dle ust. § 94 správního řádu, ale také např. odvolání, správní žaloba, či kasační stížnost. Tyto instituty žalobce v řízení, jehož obnovy se domáhá, nevyužil.

Soud tak postupoval podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něž má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému žádné náklady nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. listopadu 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J.